

توبیرک تزی چیروک

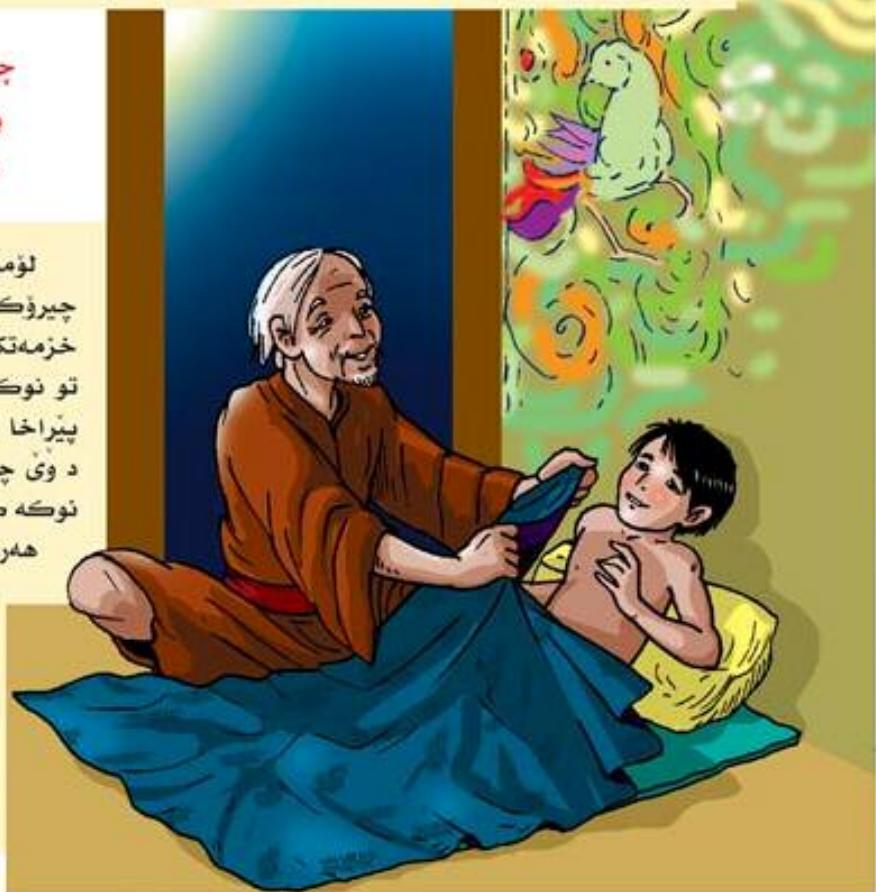
چیروک: کله پوری که مبودیا

وهر گیران: موتهید تدبیب

نیگار: نه جمهودین ببری

لؤمی گوت: تو ب خودی
چیروکه کا دی ری بُو من فه گیره!».
خزمه تکاری وی گوتی: «نه، دفایا
تو نوکه بنشی». لینا لؤم چوو د بن
پیراخا (الحیفک) خو فه و هززین خو
د وی چیروکی دا سکرن یا کو بهری
نوکه گوه لی ببوی.

هر شهف، هیشتا گله کئی
بچویک ببو، خزمه تکاری وی
ین پیر چیروک بُو فه د گیران.
چیروکین دیوین مهزن،
جادوگه رین بهیز، پلنگین
در و هیلین زیر. چیروکین
شاه و دموله مهندو پهرين

بهدهو. هر شهف چیروکه کا نزو د بیست و لؤمی
گله ک خوش ژوان چیروکان ددیت. لؤمی دزانی ری
کو وی خزمه تکاری پیر نه و چیروک ژ دایکا خو و پیرا
خو و دابیرا خو بھیستبوون و نه و چیروک گله ک د
کهفن بوون.

لؤمی د ناف هه قالین خو دا، خو گله ک ب وان
چیروکان مهزن دکرو هندی وان د گوتی: «دی بُو مه
زی بیزه!» لئن لؤمی د گوتی وان: «نه، نه و چیروک ین
منن و ئمز بُو گهسی نابیزم».

نوکه هه می دزانی چیروک بُو فه گیرانی نه. لئن
بهر کو لؤمی نه و چیروک بُو گهسی ههند گیران، ما
نه د توبیرکه کن هلاویستی دا، د ژورا وی فه.
ددهما لؤم مهزن ری ببوی و ببویه گهنجه کن جوان،
دیسا لؤمی هر شهف چیروکه ک د بھیست. روزه کن

بابی لومی گوتی: «من بویکه کا جوان بؤته ل گوندی ژرخ مه قه دیتیه و دی چینه خازگینیان وی. شهقا بهری خازگینیان، خزمه تکاری پیر گوه ل پسته، پسته کا سهیر د ژورا لومی قه بورو. نیندا د دلی ژو د گوت: «نه قه ج یه؟» پاش گوهن خو داین. نهه پسته، پست ژ تویرکن که فن دهات. چیزکین د تویرکن دا دگه ل ٹیک دن اخشن و نیک ژ وان گوت: «سبه داوهتا وی یه. ژ بهر هندی ژی نهه همین یین کرینه د فی تویرکن که فن دا».

چیزکه کا دی گوت: «دفیا ندم هیلا باینه ژ درقه». یا سیئی گوت: «دی وه کهین کو نهه پهشیمان بیت».

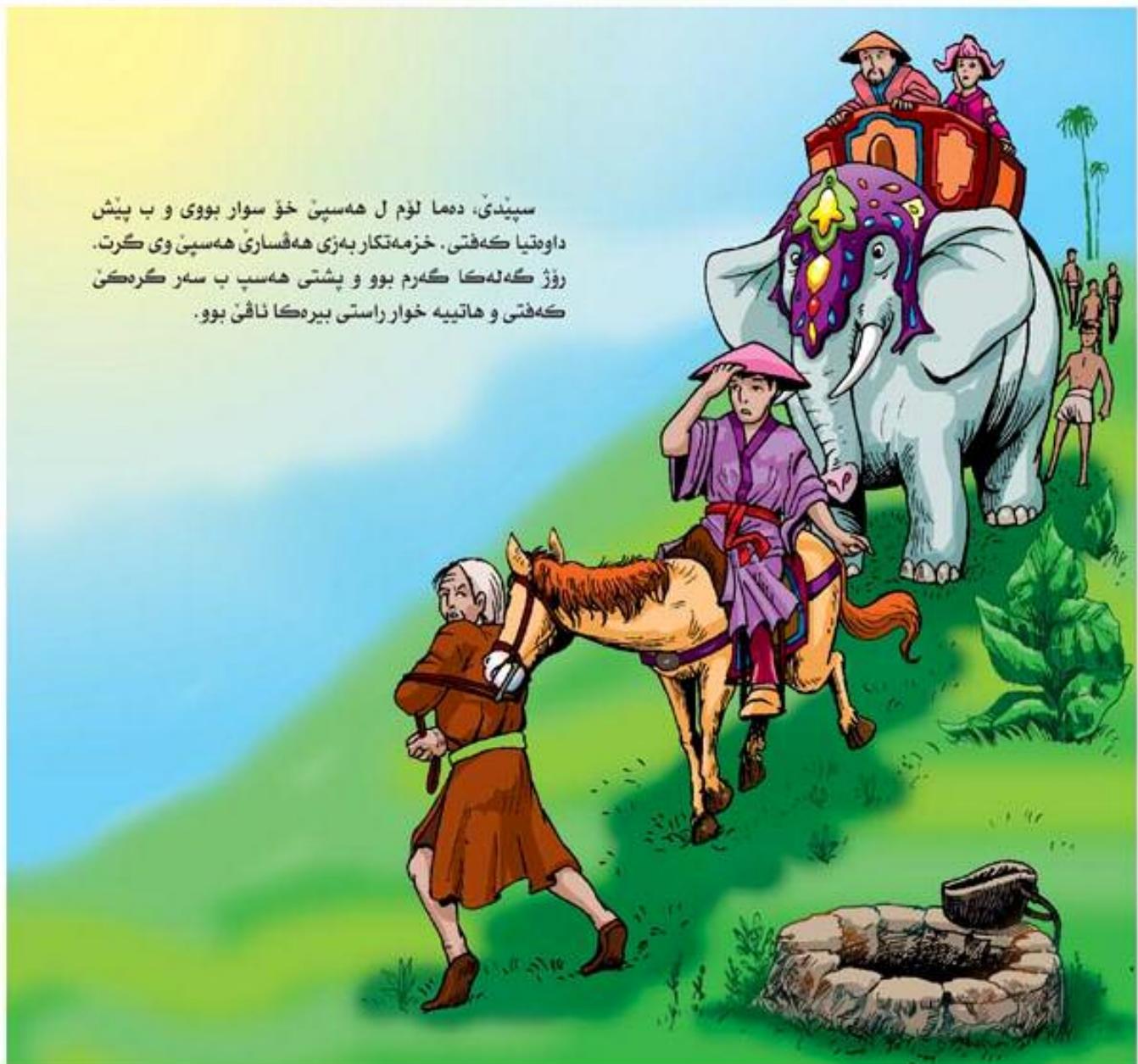
چیزکا نیکن گوت: «من پلانه که یه: سبه ددهما دچیته گوندی بویکا خو، دی گه رم بیت و ههست ب قیهنه که ت. نه زدی خو که مه بیره کا ناقی دری دا و ددهما ناقا من قه دخوت، دی زکن وی نیشینم».

چیزکا دووی گوت: «نه کو پلانا ته ب سهر نه که قیت، نه زدی خو که مه شتی و ددهما من دخوت، نه زدی سه ری وی گله ک نیشینم». یا سیئی ژی گوت: «نه زدی خو که مه مار و ب پن وی فه ددم و پتر وی نیشینم». پاشی همین چیزکین د تویرکن دا بهردا نه که نی.

خزمه تکاری پیر گله ک ترسیا و ددلى خودا گوت: «ودی هاواره نه زج بکم؟ دفیا نه زریکه کن بیینم لومی رر گار بکم، ژ بهر کو نه گم بر نه ز بیزمن چیزکان ج پلان بؤته فه داینه دی هزر که ت نه زدی دین بوبیم وی شهقی همین خزمه تکار هشیار ما و هزین خو کرن.

سپندی، دهما لوم ل همسین خو سوار بورو و ب پیش
داودتیا که فتنی. خزمەتكار بەزی هەفتساری هەمسین وی گرت.
رۆز گەله کا گەرم بورو و بشتی هەسب ب سەر گەركن
کەفتی و هاتیبیه خوار راستی بیرەکا نافن بورو.

لۇمىن ىكازىي گىر: «راوەستە ئەزىز تىپەنى مە دا نافن قەخۇم» لى
خزمەتكارى سەرىي هەسپى كېيشا و زېيرى دەرياس بۇون. پاشتى بىيەنەكە
دى گەھشتە بىستانەكەن شىتىان. ئىنلا لۇمىن ھاوار گىر: «من گەلهك
كەرمە و تەز گەلهكىن تىپەنى مە، راواستە داشتىيەكى بەخۇم».
لى خزمەتكار دىسا رانەدەستىا و چۈون. ل دەشقى كۈندى خەلک ب
كەھيف و شادى ھاتنە بەراهىبا وان و پىنگىڭچە چۈونە مالا بويىنى و ل وېرى
سفرىيەكە مەزىن زەمىن جۆزىن خوارن و قەخوارنال ھىشىيا وان بورو.
خزمەتكار ما د ھىزرا مارى دا كا دى ل كىرىپەيدا بىت و زېر ھندى
زى نەشىا پارىيەكى ب تەنلى بخوت.

بۇ گۈöt.

لۇمىنى گۇتنى: «سوپاس، گەلەك سوپاس، نەمى
ھەقلى مىنى دىلسۈز ئەزى شاش بىوم كە من نەمەمى
چىرۇك بۇ خۇ ب تەنلىكىن ئەيلەن. ژۆرى رۆزى، لۇمىنى دەست
پى كەرنە و چىرۇك كەت، كەتە ژەتىرەكى ئىنانە دەر و بۇ
بويكا خۇ قەكىران و بويكا وي گەلەك ب وان چىرۇكان
شاد بۇو.

پىشىنەنلىكى لۇمى نەمە چىرۇك بۇ كور و كچىن
خۇ قەكىران و كور و كچىن وي ژى بۇ زارۇكىن خۇ
قەكىران و هەتا ئەققۇركە ژى نەمە چىرۇك يىن دەھىنە
قەكىران، ئەز ئىن دىزانم ژەتىرەكى بۇ من ب خۇ ژى گوھ
ل وان بۇویه.

ئېشارى دەمە داۋەتى ب كەيىف و خۇشى قەڭەرىيەنە مال،
لۇم و بويكا خۇ چوونە دۇردا خۇقە و ب تەنلىكىن مان.

ئىشىكەكىن قە دەرىكەھىن وان بەيىز ھاتە قوتان و خزمەتكار
ئىكىسەر چوو د ژۇر قە. ئىنلە ئۇمىنى گەلەك ب تۈوردىي فە
گۇتنى: «تو چەوا جەسارەتى دىكەي ھۆسا بەيىيە د ژۇرا
من قە؟ تو راۋامىتە ئەز دى ج ل تە سەمم».

خزمەتكارى ئىكىسەر ئىنلە مەحفۇيرىكىن راڭىر، دىت
ماردەكىن ژەھرىن يىن د بن قە. ئىنلە ھەر زۇي درىيەك لى دا
و ھاقيتە ژەدرىقە. لۇمسى خۇ زۇي د بويكا خۇ يا ژەتسا دا
ھاوار كىرى وەرگەر و گۇنۇ خزمەتكارى: «تە چەوا زانى
ماردەكىن د بن مەحفۇيرىكىن قە».

ئىنلە بېرەمېرى ژۇي چىرۇكى ئۆتۈرەكىن چىرۇكان